

กคสว. 3717
รับที่ 21 ส.ย. 2542
วันที่.....
เวลา 16.00

14
หน่วยช่วยราชการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
เลขที่ 958
วันที่ 18 Dec 42
เวลา.....

ที่ ทม 0202.4/ จ. 19

ทบวงมหาวิทยาลัย
328 ถนนศรีอยุธยา ราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400

16 มิถุนายน 2542

เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ ของผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
และศาสตราจารย์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รองศาสตราจารย์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
รับที่ 04834
วันที่ 21 ส.ย. 2542
เวลา.....

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์
 2. ตารางกำหนดชื่อวารสารที่มีกระบวนการกลั่นกรองโดยคณะกรรมการ และเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ
 3. แบบรายงานมาตรฐานภาระงานวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์
 4. แนวคิดมาตรฐานภาระงานในการดำรงตำแหน่งข้าราชการสายอาจารย์

ด้วย ก.ม. เห็นว่า การกิจดำเนินการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาองค์ความรู้ เป็นภารกิจหลักที่สำคัญยิ่งภารกิจหนึ่งของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการซึ่งเป็นตำแหน่งที่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง ควรต้องติดตาม พัฒนา สร้างผลงานทางวิชาการ และเผยแพร่ผลงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อแสดงถึงความเหมาะสมในการดำรงสถานะของตำแหน่งทางวิชาการ ก.ม. จึงได้กำหนดมาตรฐานภาระงานทางวิชาการสำหรับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (สิ่งที่ส่งมาด้วย 1) แต่เนื่องจากมาตรฐานภาระงานทางวิชาการที่ ก.ม. กำหนดครั้งนี้ อาจมีผลกระทบต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการจำนวนหนึ่ง ซึ่งไม่ได้สร้างผลงานทางวิชาการที่สอดคล้องกับมาตรฐานภาระงาน ก.ม. จึงได้กำหนดให้มีบทเฉพาะกาลโดยลดหย่อนผลงานจากมาตรฐานที่กำหนด โดยให้เริ่มใช้ภาระงานตามบทเฉพาะกาล ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2542 หรือเดือนตุลาคม 2543 เป็นต้นไป และให้ใช้ไม่เกิน 3 ปี นับตั้งแต่ปีที่เริ่มใช้ แต่หากมหาวิทยาลัย/สถาบันแห่งใดมีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานวิชาการฯ ที่ ก.ม. กำหนด โดยไม่ใช้ภาระงานตามบทเฉพาะกาล ก็ให้ดำเนินการได้

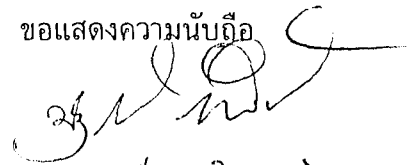
สำหรับแนวคิดมาตรฐานภาระงานในการดำรงตำแหน่งข้าราชการสายอาจารย์ (สิ่งที่ส่งมาด้วย 4) เป็นเพียงตัวอย่างของแนวคิดหนึ่ง ที่ อ.ก.ม.วิสามัญเฉพาะกิจเพื่อจัดทำโครงสร้างบัญชีเงินเดือนฯ เสนอ ซึ่ง อ.ก.ม.มหาวิทยาลัย/สถาบัน อาจนำไปเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำสำหรับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย/สถาบัน ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของแต่ละแห่งได้

ทั้งนี้ ให้มหาวิทยาลัย/สถาบัน ดำเนินการดังนี้

1. ให้ อ.ก.ม.มหาวิทยาลัยพิจารณากำหนดชื่อวารสารที่มีกระบวนการกลั่นกรองโดยคณะกรรมการ (peer review) ซึ่งเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการแต่ละสาขา ตามตารางที่ ก.ม.กำหนด (สิ่งที่ส่งมาด้วย 2) โดยแจ้งให้ ก.ม.ทราบภายในวันที่ 1 ตุลาคม 2542
2. ให้มหาวิทยาลัย/สถาบัน แจ้ง ก.ม. เพื่อทราบภายในวันที่ 1 ตุลาคม 2542 ว่า จะเริ่มปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานตามบทเฉพาะกาล หรือตามมาตรฐานภาระงานทางวิชาการฯ เมื่อใด
3. เมื่อมหาวิทยาลัย/สถาบัน ได้ปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานวิชาการแล้ว ให้รายงานผลการติดตามให้ ก.ม. ทราบ ตามแบบที่ ก.ม. กำหนด (สิ่งที่ส่งมาด้วย 3) ภายในเดือนมกราคมของทุกปี
4. ให้ อ.ก.ม.มหาวิทยาลัย/สถาบัน กำหนดมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย/สถาบัน ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ข้อหนึ่งในมาตรฐานภาระงานฉบับนี้ และแจ้งให้ ก.ม. ทราบภายใน 15 วัน หลังจากได้กำหนดเสร็จเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายปราโมทย์ โชติมงคล)

รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

กรมการและเลขานุการ ก.ม.

สำนักส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหาร

ส่วนวิจัยและพัฒนาระบบบริหาร

โทร. 2461106-14 ต่อ 502, 504

โทรสาร 2457918-9

มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

หลักการและเหตุผล

ภารกิจด้านการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง ถือเป็นภารกิจหลักที่สำคัญยิ่งอีกภารกิจหนึ่งของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย นอกเหนือไปจากภารกิจด้านการสอน การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และควรมีความเข้มข้นขึ้นตามตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น และสังคมก็คาดหวังว่าผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการควรเป็นผู้ที่สร้างผลงานทางวิชาการ และเผยแพร่อย่างต่อเนื่องเพื่อแสดงถึงความเหมาะสมที่จะดำรงสถานะของตำแหน่งทางวิชาการที่ได้รับการแต่งตั้ง ปัจจุบันผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในแต่ละมหาวิทยาลัย/สถาบัน ปฏิบัติภารกิจแตกต่างกันไปทั้งภารกิจด้านการสอน การสร้างและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการบางคนไม่สร้างผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งแล้ว จึงมักเกิดคำถามว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการแต่ละระดับ ควรปฏิบัติภารกิจด้านการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาองค์ความรู้ในปริมาณและคุณภาพอย่างไร จึงจะเหมาะสมต่อการดำรงสถานะของตำแหน่งทางวิชาการแต่ละระดับ

ก.ม. ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องดังกล่าว โดยเล็งเห็นว่านอกเหนือจากการปฏิบัติภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการควรมีภาระงานซึ่งสะท้อนถึงการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ที่เหมาะสมต่อการดำรงสถานะของตำแหน่งทางวิชาการด้วย จึงได้กำหนดให้มีมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับมหาวิทยาลัยและผู้ปฏิบัติ นอกจากนี้การกำหนดมาตรฐานภาระงานดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในการสร้างผลงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นต่อไป

1. มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

(1) ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

1. ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย ตามที่ ก.ม. และ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยกำหนด และ

2. มีบทความจากผลงานวิจัย ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีกระบวนการตรวจสอบผลงานทางวิชาการโดยคณะกรรมการ (Peer Review) ก่อนตีพิมพ์ และเป็นวารสารที่เป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการสาขานั้น ๆ หรือได้นำเสนอในการประชุมวิชาการในประเทศ พร้อมทั้งเสนอผลงานฉบับสมบูรณ์ หรือผลงานในลักษณะอื่นที่เทียบเท่า ปีละ 1 เรื่อง หรือ บทความวิชาการในลักษณะอื่น เช่น บทปริทรรศน์ เฉลี่ยปีละ 2 เรื่อง

(2) ตำแหน่งรองศาสตราจารย์

1. ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยตามที่ ก.ม. และ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยกำหนด และ

2. มีบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานในลักษณะอื่นที่เทียบเท่า ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีกระบวนการตรวจสอบผลงานวิชาการโดยคณะกรรมการ (Peer Review) ก่อนตีพิมพ์ และเป็นวารสารที่เป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการสาขานั้น ๆ หรือผลงานในลักษณะอื่นที่เทียบเท่าเฉลี่ยปีละ 2 เรื่อง

(3) ตำแหน่งศาสตราจารย์

1. ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยตามที่ ก.ม. และ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยกำหนด และ

2. มีบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีกระบวนการตรวจสอบผลงานวิชาการโดยคณะกรรมการ (Peer Review) ก่อนตีพิมพ์ และเป็นวารสารที่เป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการสาขานั้น ๆ ในระดับนานาชาติ หรือผลงานลักษณะอื่นที่เทียบเท่า เฉลี่ยปีละ 1 เรื่อง

ในกรณีที่สาขาวิชาใดไม่มีวารสารระดับนานาชาติตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน ให้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยกำหนดวารสารวิชาการเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ รวมทั้งกำหนดผลงานในลักษณะอื่นที่เทียบเท่า

การกำหนดชื่อวารสารที่มีกระบวนการกลั่นกรองโดยคณะกรรมการ (Peer Review) ก่อนตีพิมพ์ และเป็นวารสารที่ได้รับการยอมรับในวงวิชาการแต่ละสาขานั้น ให้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณากำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร และแจ้งให้ ก.ม. ทราบ

2. มาตรการดำเนินการเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

เพื่อให้มาตรฐานภาระงานวิชาการได้เกิดผลในทางปฏิบัติ ก.ม. จึงกำหนดแนวทางดำเนินการ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานวิชาการดังกล่าว โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ดังนี้

(1) ให้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยใช้มาตรการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี

(2) ให้ถือว่าเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติที่จะเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการในระดับที่สูงขึ้น

ทั้งนี้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยอาจกำหนดมาตรการอื่น นอกเหนือจากแนวทางข้างต้นได้

ตามความเหมาะสม และในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร ก็อาจอนุมัติให้ลดหรือยกเว้นภาระงานให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นรายกรณีได้

3. แนวทางการติดตามภาระงานวิชาการ

(1) ให้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยทำหน้าที่ติดตามภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ อย่างน้อยทุก 2 ปี

(2) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รายงานภาระงานทางวิชาการ และแผนงานทางวิชาการ ที่จะจัดทำในอนาคต ตามแบบที่แต่ละมหาวิทยาลัยกำหนดทุกปี พร้อมทั้งแนบหลักฐานหนังสือตอบรับจากวารสารที่จะลงตีพิมพ์ และเอกสารผลงานต้นฉบับประกอบด้วย

บทเฉพาะกาล

เนื่องจากมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ที่ ก.ม. กำหนดขึ้นมาครั้งนี้ เป็นเรื่องใหม่ที่จะอาจมีผลกระทบต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการจำนวนหนึ่งที่ไม่ได้สร้างผลงานทางวิชาการให้สอดคล้องกับมาตรฐานภาระงานทางวิชาการที่ ก.ม. กำหนด ดังนั้น ก.ม. จึงมีมติให้กำหนดภาระงานสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 (เริ่มเดือนตุลาคม 2542) หรือ 2544 (เริ่มเดือนตุลาคม 2543) ดังนี้

1. ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย ตามที่ ก.ม. และ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยกำหนด และ
2. มีผลงานทางวิชาการสำหรับตำแหน่งทางวิชาการแต่ละตำแหน่ง ดังต่อไปนี้
 - 2.1 ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องมีบทความวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ หรือผลงาน ในลักษณะอื่นที่เทียบเท่า ปีละ 1 เรื่อง
 - 2.2 ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ต้องมีบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ ปีละ 2 เรื่อง หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารวิชาการ หรือผลงานในลักษณะอื่นที่เทียบเท่า ปีละ 1 เรื่อง
 - 2.3 ตำแหน่งศาสตราจารย์ ต้องมีบทความวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ ปีละ 3 เรื่อง หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ใน วารสารวิชาการระดับชาติ หรือผลงานในลักษณะอื่นที่เทียบเท่า ปีละ 2 เรื่อง

ทั้งนี้ ภาระงานตามบทเฉพาะกาล มหาวิทยาลัย/สถาบัน สามารถใช้ภายใน ช่วงเวลาไม่เกิน 3 ปี นับตั้งแต่ปีแรกที่เริ่มใช้ และไม่ช้ากว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป มหาวิทยาลัย/สถาบันต้องปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานที่ ก.ม. กำหนด แต่หากมหาวิทยาลัยแห่งใด มีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานที่ ก.ม. กำหนด โดยไม่ใช้ภาระงานตามบทเฉพาะกาล ก็ให้ดำเนินการได้

ตารางกำหนดชื่อวารสารที่มีกระบวนการกลั่นกรองโดยคณะกรรมการและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ
มหาวิทยาลัย/สถาบัน.....

สาขาวิชา	ชื่อวารสาร	หมายเหตุ

แบบรายงานมาตรฐานภาระงานทางวิชาการ
 ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์
 มหาวิทยาลัย/สถาบัน.....

พ.ศ.

ภาระงาน ตามเกณฑ์มาตรฐาน ตามบทเฉพาะกาล

ส่วนราชการ	จำนวนรายที่มีผลงานตามมาตรฐานฯ			จำนวนรายที่มีผลงานต่ำกว่ามาตรฐานฯ			หมายเหตุ
	ผศ.	รศ.	ศ.	ผศ.	รศ.	ศ.	
คณะ.....							

แนวคิดมาตรฐานภาระงานในการดำรงตำแหน่งข้าราชการสายอาจารย์

อ.ก.ม.วิสามัญเฉพาะกิจเพื่อจัดทำโครงสร้างบัญชีเงินเดือนฯ ได้เคยเสนอแนวคิดภาระงานสายอาจารย์ ดังนี้

2.1 กรอบภาระงาน (Work Load) มติการประชุม ครั้งที่ 2/2540 ได้กำหนด 30 ชั่วโมงทำการ/สัปดาห์/ภาคการศึกษาปกติ แต่ในการประชุมที่โรงแรม meilla (หัวหิน) เมื่อปี 2537 ได้กำหนดให้เป็น 35 ชั่วโมงทำการ/สัปดาห์/ภาคการศึกษาปกติ นั้น ควรนำมาประกอบการพิจารณาอีกครั้ง เพื่อจะได้หาข้อสรุปที่เหมาะสม

2.2 ภาระงานสอน (Teaching Load) : ข้าราชการสายอาจารย์ทุกคนมีหน้าที่หลัก คือ การสอน จึงเห็นควรกำหนดภาระงานสอนขั้นต่ำที่ทุกคนต้องปฏิบัติ คือ ภาระงานสอนระดับปริญญาตรีต้องไม่น้อยกว่า 6 หน่วยชั่วโมง/สัปดาห์/ภาคการศึกษาปกติ หรือ 12 หน่วยชั่วโมง/สัปดาห์/2 ภาคการศึกษาปกติ ทั้งนี้ กำหนดให้ 1 หน่วยชั่วโมงของระดับบัณฑิตศึกษาเท่ากับ 1.5 หน่วยชั่วโมงของระดับปริญญาตรี และ 1 หน่วยชั่วโมงเท่ากับ 3 ชั่วโมงทำการ

การคิดภาระงานสอน

(1) รายวิชาภาคทฤษฎี : 1 หน่วยกิต ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา 1 ชั่วโมง/สัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติ คิดเป็นภาระงานสอน 1 หน่วยชั่วโมง/สัปดาห์/ภาคการศึกษาปกติ

(2) รายวิชาภาคปฏิบัติ : 1 หน่วยกิต ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง 2 ถึง 3 ชั่วโมง/สัปดาห์ หรือตั้งแต่ 30 ถึง 45 ชั่วโมง ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติ คิดเป็นภาระงานสอน 1 หน่วยชั่วโมง/สัปดาห์/ภาคการศึกษาปกติ

(3) การฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม : 1 หน่วยกิต ใช้เวลาฝึก 3 ถึง 6 ชั่วโมง/สัปดาห์ หรือ ตั้งแต่ 45 ถึง 90 ชั่วโมง ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติ คิดเป็นภาระงานสอน 1 หน่วยชั่วโมง/สัปดาห์/ภาคการศึกษาปกติ

(4) การค้นคว้าอิสระงานภาคนิพนธ์ หรือ วิทยานิพนธ์ : 3 หน่วยกิต คิดเป็นภาระงานสอน 1 หน่วยชั่วโมง/สัปดาห์/ภาคการศึกษาปกติ กรณีวิชาที่มีการสอนร่วมกันหลายคน ให้แบ่งตามการสอนจริง

ทั้งนี้ งานวิทยานิพนธ์จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด คือ อาจารย์ 1 คน รับผิดชอบทำวิทยานิพนธ์ได้ไม่เกิน 5 โครงการ และในการคิดเป็นภาระงานสอน จะต้องเป็นโครงการที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วในภาคการศึกษานั้น

2.3 ภาระหน้าที่อื่น ๆ นอกจากภาระงานสอนแล้ว อาจารย์ทุกคนจะต้องปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการวิจัย การสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้สามารถพัฒนาการเรียนการสอนให้ก้าวหน้า ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งภาระหน้าที่ดังกล่าวจะต้องกำหนดดัชนีชี้วัดที่ชัดเจน สามารถประเมินให้เป็นรูปธรรมและคำนวณเป็นภาระงานได้ เพื่อให้สามารถนำมาคำนวณรวมกับภาระงานสอนให้ครบตามกรอบภาระงาน (Work Load) ที่กำหนดในข้อ 2.1 ข้างต้น

ทั้งนี้ การคิดภาระงานของอาจารย์จะต้องสะท้อนถึงคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรม